

שִׁבְעָה הַקְּלֹפָד לְלוֹם ב' סִינְן (מ"ו לעומר)

שִׁבְעָה לְקָאָפֶץ פָּזָהָרִיךְ הַזְּמָנָה:

וְזֹהַה דָּסֶר

מָה שְׁהִרְשָׁעִים עַל-פִּי רַב הַם מִזְמְרִים נְגֻונִים שֶׁל יְלָה וְעַצְבּוֹת,
כִּי הַם בְּחִינָת גְּשָׁמָת עֲרָב רַב, וְאַמְּאָדָעָרָב רַב הִיא לִילִית
שְׁהִיא מִילָּלָת תְּמִיד, וּעֲלֵיכֶن הַם עֲוֹשִׁים נְגֻונִים שֶׁל יְלָה בְּגַ"ל, וּמָה
שָׁדֶךָ בְּגַי אָדָם לְמַשְׁךָ אֶל נְגֻונִים הַלְּלוֹג, כִּי יִגְיַקְתֶּם מִבְּחִינָת "זְעִינִי
לְאָהָרְבּוֹת" (בְּרִאשִׁית כ"ט), מִבְּחִינָת קְלֻקּוֹל הָרָאוֹת, בְּבִחִינָת מִאָרָת
חָסֶר, בְּמוֹשְׁבָתּוֹב (שֶׁם א): "יְהִי מִאָרָת" חָסֶר – דָא לִילִית (תקִינִי זָהָר
תקִזּוֹן מ"ד דָף עֲטָה), וּעֲקָר הַגְּגָזָן הוּא מִבְּחִינָת שְׁבָט לְוִי שְׁהִיוּ מִגְּנִיצִים
בְּשִׁיר, שְׁהַם מִבְּגַי לְאָהָרָה, וְאַז בְּשִׁנְזּוֹלְדָן לְוִי נְאָמֵר (שֶׁם כ"ט): "הַפָּעָם
יְלָה אִישִׁי אַלְיָי", כִּי עַל-יְדֵי שִׁנְזּוֹלְדָן לְוִי שְׁהָוָא סְטָרָא דְגַגּוֹגָא (זָהָר
שְׁמוֹת דָף י"ט): עַל-יְדֵי-זָהָר בְּחִינָת הַהַמְּשָׁבָה, שְׁיְלָה וּמַשְׁךָ אַלְיָה, וְעַל
כֶּן גְּגִינָה שְׁהָוָא גְּשַׁתְּלִשָּׁל וַיּוֹרֶד מִשְׁם, מִבְּחִינָת "זְעִינִי לְאָהָרָה
רְכּוֹת", יִשְׁ לֹז פְּחָה לְמַשְׁךָ, בְּבִחִינָת "הַפָּעָם יְלָה" בְּגַ"ל,
וּבְשִׁמְזְמָרִים אַלְוָה הַגְּגָזָן הַגַּ"ל בְּשִׁבְתָּה, עַל-יְדֵי-זָהָר מַעַלְיוֹן אַזְתָּם,
כִּי בְּשִׁבְתָּה גְּשָׁלָם הָאָזָר בְּבִחִינָת מָה שָׁאָמְרוּ רְבוּתֵינוּ, זְכַרְזָנָם
לְבָרְכָה (ברכוֹת מג): 'פְּסִיעָה גְּפָה נוֹטָלה מָאָזָר עִינָיו וּבָו' וּמַהְדָרָא
לְהָת בְּקָדוֹשָׁא דְבֵי שִׁמְשָׁא'. גְּמַצָּא שְׁבָשְׁבָת הָאָזָר בְּשִׁלְמֹות,
בְּבִחִינָת: "פּוֹסְעִים בּוֹ פְּסִיעָה קְטָפָה", וְאַזְיִ מַעַלְיוֹן הַגְּגָזָן הַגַּ"ל
שִׁגְיַקְתֶּם מַקְלָקּוֹל הָרָאוֹת בְּגַ"ל, עַל-יְדֵי שְׁבָת שְׁהָוָא בְּחִינָת הַקּוֹן
הָרָאוֹת בְּשִׁלְמֹות בְּגַ"ל:

זֶקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

נִתְּנָהּ כְּפָרְמָצְתָּה זָקָנָה לְפָנָי
גַּעַל אֶל פְּזָהָרֶת זָקָנָה לְפָנָי
לְפָנָי זָקָנָה שְׂדָקָה מִסְפָּרִי רַבָּנָה זָהָה תְּקָנוֹתָה לְפָנָי
לְפָנָי זָקָנָה חַק נִתְּנָהּ וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאָרוֹן עַיִ"י יִשְׁבַּת תִּיקְוָן המידות זָקָנָה לְפָנָי

חַזְקָה רְכָז

שְׁמַעַתִּי בְּשֶׁמוֹ שֶׁסְּפִרְבָּר בְּשֶׁם צְדִיק אֶחָד שֶׁדָּרְשָׁ בְּבֵית-הַפְּנִסְתָּה,
שְׁמָה שְׁאוֹמְרִים כְּשֻׁעָזְבָּרִין עַל הַקּוֹצְרִים ה' יְעֹזֵר
(ב"פ), בַּי יִשְׁרָעִים שְׁהָם מִגְלָגְלִים בְּעִשְׁבִּים הַגְּדָלִים עַל הַגְּגּוֹת,
וְאַיִן לָהֶם עַלְיָה, בַּי אַיִן קֹצְרִין אַזְטָן הַעִשְׁבִּים, וְזֹה בְּחִינָת (תְּהִלִּים
קְבָ"ט): "יִהְיוּ בְּחַצִיר גָּגּוֹת וּכְוֹי" שְׁלָא מְלָא בְּפֹו קֹצֵר וּכְוֹי וְלֹא אָמָרוּ
הַעֲזָבָרִים בְּרִכְבָּת ה' וּכְוֹי. בַּי אַיִן קֹצְרִין אַזְטָן וְאַיִן אֹמְרִים עַלְיָהֶם
בְּרִכְבָּת ה' בְּשָׁעָה שְׁעָזְבָּרִין עַלְיָהֶם וְעַל כֵּן אַיִן לָהֶם עַלְיָה, אֶבֶל
אַזְטָה הַתְּבוֹאָה שְׁקֹצְרִין, אֹמְרִים הַעֲזָבָרִים בְּרִכְבָּת ה' בְּגַ"ל, וְעַל
יְדֵי זֹה יִשְׁלַּח לָהֶם עַלְיָה.

חַזְקָה רְכָח

לְעַ שֶׁבְּשַׁהַקְדוֹשְׁבָּרוֹךְ-הָוּא מִסְתְּפָל בְּגַשְׁמָה שַׁתְּוֹבֵל לְהַחְזֵיר בְּגַי
אָדָם בְּתִשְׁוֹבָה וְלַעֲשׂוֹת גְּרִים, אַזְיִ הָוּא יִתְבָּרֵךְ בְּעַצְמוֹ
כִּבְיָכֹל מִבְקָשׁ וּרְזָאָה שַׁיְהִיה מִחְלָקָת עַלְיוֹ, בַּי 'אַיִן מִקְבְּלִין גְּרִים
לִימֹת הַמֶּשִׁיחַ וְלֹא בִּימֵי שְׁלָמָה' (יבמות כד) מִשּׁוּם שְׁלָחָן מִלְכִים', בַּי
אָז אַיְגַּן מִתְגִּירִין מִאַהֲבָה, רַק מִחְמָת שְׁרוֹאַיִן גְּדָלָת יִשְׂרָאֵל, וּעַקְרָב
הַגְּרִים הָוּא כְּשֶׁמְתִגִּירִין בְּעַת שַׁיְשָׁרָאֵל סְחוּופִים בְּעַגִּי וְדַחַק, כִּמֵּן
שְׁבָתוֹב (ישעיה ג"ד): "מֵי גָּר אַתָּה, בְּעַגִּי-תְּדָ" וּכְוֹי (שם בְּגַמְרָא): וְעַל כֵּן
בְּהַכְּרִח שַׁיְהִיה מִחְלָקָת עַל מֵי שְׁמַחְזֵיר בְּגַי אָדָם לִמְוֹטָב וּמִגְּרָר
גְּרִים, כִּי שְׁלָא יְהִיה לוֹ שָׁוּם שְׁלֹוחָה, בַּי אָז מֵי שְׁמַתְקָרְבָּא אַלְיוֹ הָוּא
בְּאֶמֶת, וְאַזְיִ יִכְּזַבְּרֵי גְּרִים בְּאֶמֶת לֹא מִשּׁוּם שְׁלוֹם וְגַחַת בְּגַ"ל.
וְזֹהוּ: "זִיְשָׁב יַעֲקֹב בְּאָרֶץ מִגּוֹרֵי אָבָיו" וְאִתָּא בְּמִדְרָשׁ (בראשית
פרק ד'): "מִגּוֹרֵי אָבָיו" - שְׁהִיה מִגּוֹרֵגְרִים כִּמוֹ אָבֹתֵינוּ, כִּמוֹ
מִגּוֹרֵי אָבָיו, וְזֹה שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתִינוּ, זְכַרְזָנָם לְבִרְכָה (שם): "זִיְשָׁב

יעקב" בקש יעקב לישב בשלום, מיד קופץ עליו רגוז של יוסף', הינו מלחמת שיעקב היה מגיר גרים, בחינת "מגורוי אביו", על-ידי זה לא היה יכול לישב בשלום כדי שייהוו הזרים באמת, ואם היה לו שלוה לא יוכל לעשות גרים, כי אין מקובלין גרים לימות המשיח בג"ל:

תוודה רכט

דע שיש עצים שכשועזין מהם מטה, הם מסגליים להולדת בנים ולגדלים, וכן להפוך יש שאינם מסגליים וכו'. וזה מרמז בפסוק: "שאל האיש לנו ולמולךתנו" (בראשית מג). ואיתא במדרש (בראשית פרשה צ"א): 'אפלו עצי ערים תינו גלה לנו', כי על-ידי עצי המטה על-ידי זהה סגלה להולדת ההולדת בג"ל:

תוודה רל

דע מי שיש לו עיניים לראות יכול להכיר בפנים של התלמיד מי הוא רבו, ובלב שראה רבו פעם אחת, כי (קהילת ח): "חכמת אדם תאיר פניו", נמצא בשהתלמיד מקבל חכמת רבו הוא מקבל פניו, ובשביל זה צריך להסתכל בפני רבו בשעה שמקבל חכמתו, כמו שבר טוב (ישעה ל): "זה עיניך רואות את מוריך". כי החכמה הוא בפנים בפ"ל, ועל כן בשמסתכל בפני התלמיד יכול לידע מי הוא רבו בפ"ל:

תוודה רלא

שאומרים: "נצח השמים לך משתחווים",رأוי להתפלל על כל דבר, כי כל הרפואות על-ידי כחות בשעה:

זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר – ה'תְּזִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר מִזְמָרָתְךָ לְכָלֶל
ג'ナルן – מִזְמָרָתְךָ לְכָלֶל "אָנָּא שְׁלֹשׁ פְּקוּדָה שְׁדָךְ אֶחָד מִסְפָּרִי רַבְבָּשׂ אַחֲרָה תְּקֹוֹן לְכָלֶל"

הַגָּלְגָּלִים שֶׁהֵם צֹבָא הַשָּׁמַיִם, וְכֹל אֶחָד נוֹתֵן כַּח בְּאֵיזָה סִם וְעַשְׂבָּה
הַשִּׁיחַד לֹא, וּמֵהֶם מִקְבָּלִים הַסְּפִים וְעַשְׂבִים כַּח לְרִפָאות,
וְכֹשְׁצָרִיכִים רְפֻואָה מִתְחַבְּרִים כִּמַה כָּחָות מַהֲגָלָגָלִים שֶׁזָה נוֹתֵן
כַּח בְּעַשְׂבָּה זוּה וּזָה בְּעַשְׂבָּה אַחֲרָה וּבְיוֹצָא, וּמִתְחַבְּרִים כָּלָם וְעוֹשִׁין
מֵהֶם הַרְכָּבָה לְרִפָאות, עַל כֵּן טוֹב לְבַקֵּש מַהֲשָׁם יִתְבָּרֶךְ בְּעַת
שָׁאוֹמְרִים: "וְצֹבָא הַשָּׁמַיִם" וכו', שָׁאוֹז בְּאַיִם כָּלָם לְהַשְׁתְּחוֹזָת וְלַתֵּן
שְׁבָח וְהַזְדִיה אֶלְיוֹ יִתְבָּרֶךְ, שִׁיצְוָה הַשָּׁם יִתְבָּרֶךְ לָהֶם שִׁימְשִׁיכוּ
אֵלוֹ הַכְּחֹזֶת הַצָּרִיכִים לְרִפְואָתָתוֹ בְּתוֹךְ חַתִּיבָת לְחָם אוֹ בְּדָבָר אַחֲרָה
וַיִּתְרֹפֵא מִמְילָא אָמֵן כֵּן יְהִי רְצֽוֹן: (עַזְנִין זוּה בְּאֲרִיכָות בְּלִקּוּטִי תְּגִינָה
בְּסִימָן א):

לְבָבֶן וְבָבֶן לְבָבֶן

בְּנֵשׁ עַד שֶׁאָמֵר: "הֲלֹלוּ אֶת ה' מִן הַשָּׁמִים וְכֵוי הַלְלוּהוּ כָּל
מַלְאָכִיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו" וְכֵוי. אָזִי הָאָדָם קֹרֵא
לְכָלִים וּמְצֹוָה לְכָלִים שִׁיחַלְלוּ אֶת ה'. וּמְזֹה רְאוֵי לְאָדָם לְהַתְעֹזֵר
לְתִפְלָה בְּבּוֹנֶת הַלְבָב, מַאֲחֵר שְׁבַתִּפְלָתוֹ קֹרֵא לְכָל הַעֲוֹלָמוֹת
לְהַלְלוּוּ וּלְשַׁבְּחוּ יְתִבְרָךְ:

לְבָנָה

בְּשֶׁמֶתְגָּבְרִים על הָאָדָם מִחְשָׁבֹות רַעֲוֹת וְהַרְהֹזֶרֶם, וְהֵזֶא
מִתְחִזֶק וּמִתְגָּבֵר עֲלֵיכֶם וּמִנְצָחָ אֹתֶם, יִשְׁ
לְהַקְדֹּשׁ בְּרוֹךְ הוּא תְּעִנוֹג גָּדוֹל מִזֶּה. וְהֵזֶא יָקֵר מַאֲד בְּעִינֵי הַשֵּׁם
יַתְבִּרְךָ, כְּמַשְׁלֵ שִׁישׁ אֶצְל הַמֶּלֶכִים לְפָעָמִים בַּיּוֹמָא דְפִגְרָא, הֵם
מִגִּיחֵין כִּמַה חִיוֹת שִׁינְצָחוֹ זֶה עִם זֶה, וְהֵם עֻזְמָדִים וּמְסִתְכָּלִים וַיִּשְׁ
לֵהֶם תְּעִנוֹג גָּדוֹל מִן הַגְּצָחָן, כִּמוֹ כֵן הַמִּחְשָׁבֹות הֵם בְּאַיִם

מִבְּחִינַת הַחַיּוֹת (עֵין תֵּיקוֹן כָּא בְּסֶפֶנוּ) וּמִחְשָׁבּוֹת קְדוּשָׁוֹת הֵם בְּחִינַת
חַיּוֹת טְהוֹרוֹת, וּמִחְשָׁבּוֹת רְעוֹת הֵם בְּחִינַת חַיּוֹת טְמַאֲוֹת, וּמִגִּיחַים
בְּכֹנְגַה מִלְמָעָלָה שִׁגְנָצָחוֹ זֶה עִם זֶה, וַיֵּשׁ לְהַקְדוֹשָׁ-בָּרוּךְ-יְהוָה תְּעִנָּוג
גָּדוֹלָה בְּשֶׁה אָדָם מִתְגַּבֵּר עַל הַחַיּוֹת טְמַאֲוֹת וּמִגְנָצָחָ אָזָתָם:

הַכְּלָל שֶׁאֵי אָפְשָׁר בְּשָׁום אֶפְןָ בְּעוֹלָם שַׁיְהִיוּ שְׁגַי מִחְשָׁבּוֹת
בִּיחֵד בְּפָעָם אֶחָד. עַל כֵּן בְּקָל יִכּוֹלֵין לְגַרְשֵׁן מִחְשָׁבּוֹת
רְעוֹת רַק בְּשֶׁבֶת וְאֶל תְּעַשָּׂה, דְּהַיְנוּ שֶׁלֹּא לְחַשֵּׁב אֶזְהָר הַמִּחְשָׁבָה רַק
לְחַשֵּׁב אֵיזָה מִחְשָׁבָה אַחֲרַת בְּתוֹרָה אוֹ עֲבוֹדָה אוֹ אֶפְלוּ מִשְׁא
וּמְתָן, כִּי אֵי אָפְשָׁר שַׁיְהִיוּ שְׁגַי מִחְשָׁבּוֹת בִּיחֵד בְּשָׁום אֶפְןָ. וּכְבָר
מִבָּאָר בְּמָקוֹם אַחֲר (לְעֵיל בְּסִימָן ע"ב): שְׁאַיִן צְרִיכֵין לְעַשׂוֹת מִלְחָמָה
וְלִגְעַגָּעָ רָאשָׂוֹ אֶגֶּה וְאֶגֶּה כִּדי לְגַרְשֵׁן הַמִּחְשָׁבּוֹת רְעוֹת כִּי אַיִן זֶה
מוֹעֵיל בָּלֶל, אִדְרָבָא עַל-יְדֵי-זֶה מִתְגַּבְּרִים יוֹתֵר רַק לְבָלִי לְהַשְּׁגִיחַ
עַלְיָהֶם בָּלֶל, רַק לְעַשׂוֹת אֶת שֶׁלֹּו בְּמַה שַׁהוּא עוֹסָק בְּתוֹרָה אוֹ
תִּפְלָה אוֹ מִשְׁא וּמְתָן, וּלְבָלִי לְהַסְתַּבֵּל לְאֶחָזָרִיו בָּלֶל וּלְיִדְיָה זֶה
מִמְּיִלָּא הַסְתַּלְקָה:

סְפָר קָצָא רַק אָטָוי מַזְקָרָי זְהַשְׁפָעָה:

תורה רכו

א יִשׁ גְּנוּגִים שֶׁל יְלָה וּעֲצֹבּוֹת שֶׁהָם מִבְּחִינַת הַסְּטוֹרָא אַחֲרָא,
וְדַרְךָ בְּגַי אָדָם לְמַשֵּׁךְ אַחֲרַ גְּנוּגִים הָאֱלָה וּבְשִׁמְזָמְרִין הַגְּנוּגִים
הָאֱלָה בְּשֶׁבֶת עַל-יְדֵי-זֶה מַעֲלֵין אָזָתָם:

תורה רכז

א כְּשֻׁעּוּבָרִים עַל הַקּוֹצְרִים וּאוֹמְרִים לָהֶם ה' יָעֹזֶר (שְׁתַי פְּעָמִים)
עַל-יְדֵי-זֶה יִשׁ עַלְיָה לְהַרְשָׁעִים הַמְּגַלְגָּלִים בְּעִשְׁבִּים הָאֱלָה:

אָמֵן וְלֹא יַעֲבֹר תְּזִקָּה נְתָנָה כִּי אָמֵן
גַּתְּלָעַל מְאַפֶּר פְּזַחְרַת זַצְ"ל "אָמֵן שְׂדֵךְ מְקוֹזָה שְׂדֵךְ רְבָבָה עַזְּזָה תְּזִקָּה לְפָלָל"
30 "חַק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הַוֹּצָאת "נְצָחָת וְאַגְּזָה" שְׁעִיר יִשְׁבַּת תְּיקַוְן המידות

תורה רכה

א בְּשַׁחַק דּוֹשָׁבְרוֹדְהַוָּא מְסַתְּכֵל בְּגַשְׁמָה שְׁתֻוְבֵל לְהַחְזֵיר בְּגַי אָדָם
בְּתִשְׁוֹבָה וְלַעֲשֹׂת גְּרִים אָז הוּא יִתְבְּרֵךְ בְּעַצְמוֹ בְּבִיכּוֹל מְבָקֵשׁ
וּרְזֹאָה שְׁיִהְיָה מְחַלְקָת עַלְיָה:

תורה רقت

א יִשְׁעָצִים בְּשֻׁעוֹשִׁים מֵהֶם מְטָה, מְסָגְלִים לְהַזְלָדָת בְּגַיִם וְלַגְדָּלִם
וּבָנָן לְהַפּוֹזֵד יִשְׁשָׁאִיגְּמָמָמְסָגְלִים וּכְזַי:

תורה רל

א מֵשִׁישָׁ לֹז עִינִים לְרָאֹת יִכְׁזַבֵּל לְרָאֹת וְלַחֲבֵיר בְּהַפְּגִים שֶׁל
הַתְּלִמְיד מֵי הוּא רָבוֹ, וּבַלְּבֵד בְּשִׁרְאָה רָבוֹ פָּעָם אַחֲת:

תורה רלא

א בְּשַׁעַה שָׁאוֹמְרִים וְצַבָּא הַשְׁמִים לְדֹךְ מְשַׁתְּחִוִּים רְאֵי לְהַתְּפִלֵּל עַל
כָּל דָּבָר, כִּי אָז בָּאִים בָּל צַבָּא הַשְׁמִים לְהַשְׁתְּחֹזָה וְלַתְּתַת שְׁבָח
וּחְזֹדָאָה אָלֵיו יִתְבְּרֵךְ, עַל כֵּן טֹב לְבָקֵשׁ אָז מְהַשֵּׁם יִתְבְּרֵךְ שְׁיִצְּזָה
עֲלֵיהֶם שְׁיִמְשִׁיכּוּ לֹז בָּל מָה שְׁצִרְיָה. בְּגַזֵּן אָם צְרִיךְ לְרִפּוֹאָה יִכְּזֹן
בְּמַחְשָׁבָתוֹ אָז שְׁיִצְּזָה הַשֵּׁם יִתְבְּרֵךְ עֲלֵיהֶם שְׁיִמְשִׁיכּוּ הַפְּחוֹת
הַצְּרִיכִים לְרִפּאֹתוֹ בְּתוֹךְ לְחַם וּמִים וּבָנָן בָּל כִּיּוֹצָא בָּזָה (עַזְנִי לְקוֹטֵי
מוֹהָרָן תְּגִינָּא סִימָן א):

תורה רלב

א בְּשַׁעַה שָׁאוֹמֵר הַלְלוּ אֶת ה' מִן הַשְׁמִים וּכְזַי הַלְלוּהוּ בָּל מְלָאָכִיו
וּכְזַי רְאֵי לְהָאָדָם לְהַתְּעוֹרֵר לְהַתְּפִלֵּל בְּחַיּוֹת וְהַתְּלִתְבּוֹת גָּדוֹל
מַאֲחֵר שְׁהָאָדָם בְּתִפְלָתוֹ הוּא קוֹרֵא לְכָל הַמְּלָאָכִים וְהַשְּׁרָפִים
וְהַאֲוֹפָגִים וְחַיּוֹת הַקָּדֵשׁ וְלֹכֶל הַעֲוָלָמוֹת וּמְצֹזָה וּפּוֹקֵד עֲלֵיהֶם

לְהַלֵּלוּ וְלִשְׁבָחוּ יְתִבְרָךְ:

תורה רlarg

א מִחְשָׁבֹת טָהוֹרוֹת הַם בְּחִנַּת חִיוֹת טָהוֹרוֹת וּמִחְשָׁבֹת רְעוֹת
הַם בְּחִנַּת חִיוֹת טְמַאֲוֹת, וַהֲפָלָחָמָה שְׁיִשׁ לְהָאָדָם בְּמַחְזָה בְּעִגְינָן
הַמִּחְשָׁבֹת הַזָּא מַלְחָמָה מִמְשָׁ בֵּין הַחִיוֹת טָהוֹרוֹת וַהֲטְמַאֲוֹת,
וּמְגִיחִים בְּכֹונָה מַלְמָעָלה שִׁגְנָצָחוּ זֶה עִם זֶה, כִּי יִשׁ לְהַקְדוֹשֶׁ-בָּרוּךְ-
הַזָּא תְּעִנָּג גָּדוֹל בְּשָׁהָם מְגִיחִים זֶה עִם זֶה, וְהָאָדָם מַתְגָּבֵר עַל
הַחִיוֹת טְמַאֲוֹת וּמְגִיחָה אַוְתָּם:

בְּהַכְלֵל שְׁאֵי אָפָּשֶׁר בְּשָׁוָם אָפָּן שִׁיְהִיוּ שְׁנֵי הַמִּחְשָׁבֹת בְּיַיחַד
בְּפִעָם אַחַת. עַל בָּן בְּקָל יִכְזְלִין לְגַרְשֵׁן הַמִּחְשָׁבֹת רְעוֹת רַק בְּשֶׁבֶת
וְאֶל תְּעַשָּׂה. דְּהַיָּנוּ שֶׁלֹּא לְחַשֵּׁב אַוְתָּה הַמִּחְשָׁבָה רַק לְחַשֵּׁב אַיִּזהֵה
מִחְשָׁבָה אַחֲרַת בְּתוֹרָה וּעֲבוֹדָה אוֹ אָפָלוּ מִשְׁאָ וּמִתְן וּבְיוֹצָא בְּזֶה
שִׁימְשָׁד מִחְשָׁבָתוֹ לְאַיִּזהֵה מִחְשָׁבָה אַחֲרַת וּלְלִידִיְזָה יִפְטַר מִמְילָא
הַתְּרָהוֹרִים וְהַמִּחְשָׁבָה רְעָא שְׁבָאָה עַלְיוֹ, כִּי אֵי אָפָּשֶׁר שִׁיְהִיה שְׁנֵי
מִחְשָׁבֹת בְּיַיחַד בְּשָׁוָם אָפָּן, וּכְבָר מִבָּאָר שְׁנֵי צְרִיכִין לְגַעֲגָע
רָאשׁוֹ הַגָּה וְהַגָּה כִּדְיַי לְגַרְשֵׁן הַמִּחְשָׁבֹת רְעוֹת כִּי אֵין זֶה מְזֻעָיל
כָּלֶל, רַק יְחַשֵּׁב מִחְשָׁבָה אַחֲרַת בְּגַ"ל, וְאֶל יִסְתַּכֵּל לְאַחֲרָיו כָּלֶל
וּבְגַ"ל:

שְׁלֹר אַפְּנֵי פָּאָהָרָעַי הַשְׁלֹרָא:

אַחֲרֵכֶד בְּלִיל שְׁבָת קְדֵשׁ שַׁהְוָא פְּרַשְׁת בְּרָאשִׁית נְבָנָם הַרְבָּ דְפָה
אֲצַלּוּ בְּשִׁעַת הַסְּעָדָה כְּדָרְפָּו תְּמִיד, עֲנָה וְאָמָר לוֹ רַבְנָנוּ זְכָרוֹנוּ
לְבָרְכָה דְּבָרִי צְחוֹת כִּי אָז יִרְדוּ גְּשָׁמִים וּבִית הַרְבָּ לֹא הָיָה מִקְרָה
הַיִּטְבָּ וּמִן הַסְּתָם יִרְדוּ הַגְּשָׁמִים לְבִיתוֹ כִּמוֹ לְתוֹךְ הַסְּפָה, וְאָמָר אָז
רַבְנָנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה דְּבָרִי צְחוֹת שְׁבִיתוֹ כִּמוֹ סְכָה וּכוֹן וְאֶחָר כֶּדֶ

זֶקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

נִתְרָנוּ אֲשֶׁר פָּזָה רַצְצָת זַצְצָל "אֲשֶׁר אֲשֶׁר מִקְוָה שְׂדֵךְ אֲשֶׁר מִסְפְּרִי רַבְבָּשׂוּ אֲזֶה תַּקְזֹז לְפָלָא" 30
"חַק נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הַזָּאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" שְׁעִירִית תִּיקְוָן המידות 31

עֲנָה וְאָמָר בְּשִׁבְיל שָׁאיָן בַּעֲלֵהֶבֶית דְּהִינָּנוּ שָׁאיָן הַרְבָּ מִשְׁגִּיחָה
הַיְּטָב כְּמוֹ בַּעַל הַבִּיט וּכְיוֹ אַחֲר כֵּה דָּבָר עִם הָעוֹלָם עַל הַשְּׁלִיחָן
שִׁיחָות אֶחָרִים אַחֲר כֵּה עֲנָה וְאָמָר אֲצָלִי אֵין לְכָם כְּלוּם כִּי אֲצָל
צְדִיקִים אֶחָרִים מִרְגִּישִׁין עַתָּה שַׁהוּא שְׁבָת בִּרְאָשִׁית, וְאֲצָלִי אֵין
רוֹאִים כְּלוּם עֲנִיתִי אֲגִי וְאָמְרָתִי לְפָנָיו, עַתָּה הוּא דָרְך הַצְּדִיקִים
לֹזֶם עַל חַבּוֹר הַתְּחִלָּת הַתּוֹרָה בְּסֻפָּה דְּהִינָּנוּ לְחַבּוֹר בִּרְאָשִׁית עִם
לְעִיגִי כָּל יִשְׂרָאֵל עֲנָה וְאָמָר בְּדָרְך צְחוֹק קָצָת גַּם אֲגִי אָמָר עַל
זֶה, וְתִכְפֵּחַ חֹזֶר לְאַחֲרָיו וְאָמָר לֹא אָוָבֵל, וְחֹזֶר וְאָמָר אָפַע עַל פִּי כֵּן
אָמָר, וְחֹזֶר שׁוֹב לְאַחֲרָיו וְאָמָר אָבֵל לֹא אָוָבֵל, וּכְן חֹזֶר כֵּה כִּמְה
פְּעָמִים שָׁאָמָר אָפַע עַל פִּי כֵּן אָמָר וְתִכְפֵּחַ שָׁאֵל בִּמְה דִּבְרֵנוּ עַתָּה עֲנִיתִי אֲגִי
וְאָמְרָתִי לֹז אֵיזָה מִה שִׁיחָות שְׁפָפְרֵנוּ עַמּוֹ אֹז עֲנָה וְאָמָר לֹא לֹזֶה
הַדָּבָר כִּונְתִּי, וְאָמָר בְּעַצְמוֹ הַלָּא דִבְרֵנוּ מִקְדָּם מַעֲנִין שָׁאָיָנוּ
גַּמֶּצָא בַּעַל הַבִּיט וּכְיוֹ בְּגַ"ל, וְתִכְפֵּחַ יִשְׁבֵּב בְּשִׁתְיִקָּה וְגַתְלִהָב מִאֵד,
וְהַתְּחִיל לְהַזְכִּיא מִפְיו גַּחְלִי אִישׁ כִּי כָל דִבְרֵיו הִיוּ בְּגַחְלִי אִישׁ, וְעֲנָה
וְאָמָר כָּל הַתּוֹרָה עַל בִּרְאָשִׁית לְעִיגִי כָּל יִשְׂרָאֵל הַגְּדָפָסָת בְּלִקּוּטִי
תְּגִינָּא בְּסִימָן ס"ז עַיִן שְׁמָ וּשְׁמָ דָבָר מַעֲנִין הַעַלְמָת הַפְּאָר מִה
שְׁגַתְעַלְמָ הַצְּדִיק שַׁהוּא הַפְּאָר וְתַחַז שַׁהוּא הַבָּעֵל הַבִּיט שֶׁל
הָעוֹלָם, וְאָמָר הַתּוֹרָה בְּיִרְאָה גְּדוֹלָה בְּדִרְפָּו וְעִיגִי הִיוּ מַלְאִים
דְּמָעוֹת וּשְׁוּם אָדָם לֹא יְדַע מָה שְׁמַרְמָז בַּתּוֹרָתוֹ מַעֲנִין הַסְּתָלָקָות
הַצְּדִיק הַגַּ"ל בַּיּוֹם רָאשׁוֹן אַחֲר שְׁבָת שְׁמַעַנוּ הַשְּׁמוּעָה שְׁגַסְתָּלָק
הַרְבָּ הַצְּדִיק מִבְּרִדִּית שׁוֹב וְלֹא רְצִינוּ לְהָאָמִין אַחֲר כֵּה בְּלִיל הַשִּׁיחָה
לִיּוֹם שְׁנִי הַבָּא תִּיְהִי לְפָנָיו זְכָרוֹנוּ לְבִרְכָה הַתּוֹרָה בִּרְאָשִׁית הַגַּ"ל
שְׁפָבָר כְּתַבְתִּיה בַּיּוֹם רָאשׁוֹן וְעַיִן וְהַבִּיט בָּה הַיְּטָב וְגַם אֹז יִשְׁבֵּב
מִשְׁתּוֹמָם בְּצָעָרוֹ וְהַבְּגָתִי כִּי דִבְרֵהוּ וְאַחֲר כֵּה עֲנָה וְאָמָר

זְקָנָתְךָ וְכֹא יַעֲבֹר

התורה שלוי גבורה מארד והיא כליה רוח הקדש ויכולין לידע ממנה עתידות, מכל-שכון כשבבר הדבר נעשה, בודאי יכולין למצא הכל בתוך תורה וכי מבואר שיחח זאת במקום אחר (ח' מוחרין מ"ה) אחר כך ביום שני נשמע עוד הפעם שהצדיק הג"ל נסתלק והתחלה היהות נבוד בדעתו אולי הוא אמרת, והיה לי צער גדול כי ידעתי שרבענו זכרונו לברכה יצטער מאד על זה בלי שער:

בתוך כך הילכתי אניה ואניה ונזכרתי הלא הסתלקות הצדיק הג"ל מרמז בתורתו הקדושה שגלה בלילה שבת קדש כי הזכיר שם מעניין הסתלקות והעלמת הפאר וכי ובבר ידענו אצלו שהצדיק הג"ל נקרא אצל פאר וגם דיקא בלילה זו את שמעתי מפני הקדוש שמה תורה שלו יכולין לידע עתידות מכל-שכון שי יכולין למצא בה מה שסביר נעשה בעולם בג"ל ותבף גת חזק בדעתו שהדבר אמרת והילכתי ודברתי עם חבריו רבינו נפתלי ותבף הקדים עצמו ואמר בודאי מבואר הסתלקותו בתורתו של רבנו בלילה שבת זה ואז ראיינו נפלאות השם אייך תורה הקדושה בלילה מכל מה שגעשה בעולם וכן ראיינו במה פעים אבל אף על פי לנו גזהרנו בלילה שלא נгалות לרבענו זכרונו לברכה בפה בפרש אפ על פי שידענו שיודע על-פי רוח קדשו, אף על פי לנו הדבר עשו רשם אחר כך בלילה שבת קדש בפרשנות נח ועדיין לא הודיעו לו הסתלקותו של הצדיק הג"ל ואז בלילה שבת קדש השגוי הג"ל ענה ואמר אייזה סדרא קורין בשבת זה והשבענו פרשנות נח ענה ואמר, אתחיל לומר תורה בכל שבת והתחילה ואמר בראשית הוא חספֶד על נח שהוֹא הצדיק וכי במו שגדפס בסימן הג"ל, ואז זלנו עיגנו דמעות וכל העוזדים עליו חורידו דמעות

זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר ג'תְרָעָה אֶלְעָגָר פְּוֹזָה רָגָע תְּצִיעָה לְצִעָדָה
שְׁמָרָה שְׁמָרָה מְקוֹזָה שְׁמָרָה שְׁמָרָה מְסֻפָּרָה רַבְבָּשׂ אַחֲזָה תְּקֹזָה לְכָלָל

מִחְמַת שֶׁכְּבָר יִדּוֹ כֵּלֶם מִהְסַתְּלֻקּוֹת הַצָּדִיק הַגְּל וְאַחֲר כֵּד גָּמְשָׁך
עַזְדָּא אַיִּזָּה זָמָן וְלֹא הַזְדִּיעַו לוֹ בְּפִרְוּשׁ, עַד שִׁקְרָא לְאִישׁ אֶחָד וְצֹהָה
עַלְיוֹ שִׁיםְפָּר לוֹ מִהְסַתְּלֻקּוֹת הַצָּדִיק הַגְּל וְהַשִּׁיב לוֹ הַלְאָ אָמָרוּ
שְׁעַדְיוֹן אִינְגָּם יוֹדְעִים בָּזָה וּכְלָ בְּגִי הַבִּית הַזְהִירֹו אַזְתִּי הַרְבָּה
שְׁלָא לְגַלּוֹת לְכֶם עֲגָה וְאָמָר וּכְיַ לֹא אָדַע הַלְאָ כְּבָר יוֹדְעִין מֵזָה
בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהַאֲרִיךְ אֹז בְּשִׁיחָה מְגַדֵּל הַשְּׁבָר הַמְּר שֶׁל הַעֲזָלָם
שְׁגַסְתְּלִק מֵהֶם פֵּאַר הַזָּר צְדִיק קָדוֹשׁ וּנוֹרָא בָּזָה זְכוֹתָו יָגַן עַלְינוּ
וְאַחֲר כֵּד גָּדוֹע לִי שְׁבָאוֹתוֹ הַלְיָלָה שְׁחַבָּאתִי לְפָנָיו הַתּוֹרָה מַעֲנִין
מִחְרַת יוֹם הַכְּפּוּרִים שִׁקְרָא שֵׁם ה' אֹז גַּסְתְּלִק הַצָּדִיק הַגְּל, בַּי
הַתּוֹרָה הַהִיא הִיא מִקְשָׁרָת וּמִחְבָּרָת עִם הַתּוֹרָה בְּרָאשִׁית
הַסְמוֹכָה אַחֲרִיו, כִּמְבָאָר לְמַעַיִן שֵׁם וְאֹז רְאִיתִי וְהַבָּגְתִּי גַּפְלָאות
הַשֵּׁם אֵיךְ הַכְּל גָּלוֹי לְפָנָיו וַהֲכָל מִבָּאָר בְּתוֹרָתו וְאֵי אָפְשָׁר לְבָאָר
בְּכַתְבָ בְּלַ מַה שְׁעַבְר בָּזָה וַיֵּש בָּזָה עַזְדָּבָרִים בְּגֹ כִּי בְּאֶמֶת עַקְרָב
הַהַסְפָּד הַגְּל הַגְּאָמָר בְּהַתּוֹרָה בְּרָאשִׁית הַגְּל נְאָמָר עַל עַצְמוֹ
וּכְיַ אֵד גַּסְמָד עַל הַסְתְּלֻקּוֹת הַצָּדִיק הַגְּל כִּדְרָכוֹ הַגְּפָלָא בְּכָל
הַתּוֹרוֹת שְׁפֹלֵל דְּבָרִים הַרְבָּה בְּלַי שְׁעוֹר בְּתוֹרָה אַחֲת וּכְיַ אֵד כָּל
זֶה אֵי אָפְשָׁר לְבָאָר בְּכַתְבָ:

סִרְרַתְּ לְקָנָפֶחָה עֲצֹתְּ קָנָפֶחָה:

כ גִּיסָּן הוּא בְּחִינַת תְּקוּנַת הַבְּרִית. וְעַל-יִדִּי שֶׁמְחָה מִמְשִׁיכִין קָדְשָׁת
וּשֶׁמְחָת גִּיסָּן בְּכָל הַשָּׁנָה בְּלֹה, וּזֹבֵין לְתְקוּנַת הַבְּרִית, וְלֹהֲגָצֵל
מִפְקָרָה לִילָה חַסְדִּיָּה צְלָמָה (לקו"ת ס"י ה).

ג הַהֲגָדָה שֶׁל פֶּסְחָה הוּא תְּקוּן הַבְּרִית. עַל-כֵּן אֹמְרִים הַהֲגָדָה בְּקוֹל רַם, כִּי הַקּוֹל מַעֲזֵּרֶר הַדָּעַת, וְעַל-יִדְיִזָּה זֹכָה לְהַתְגִּלוֹת הַדָּעַת, וְזֹה עֲקָר הַגָּאֵלה; כִּי גָּלוֹת מִצְרִים הָיָה עַל פָּגָם הַבְּרִית, שַׁהוּא פָּגָם הַדָּעַת. גַּם הַיּוֹן שֶׁל אַרְבָּע כּוֹסּוֹת הוּא תְּקוּן הַדָּעַת, שַׁהוּא בְּחִינַת

תקון הברית (לקו"מ סי' ב).

և בפסח צועקין בתפלה (שם סי' רא).

מועדיו ה' ספירה ושבועות

ה עליידי שמחת פורים בהמחאת כף ורקדין, עליידי זה זוכין לקים מוצאות ספירת העמר בשילמות, ועל ידי זה זוכין לקבלת התורה בגילה ובגסטר (לקו"מ סימן י).

כ כל מה שהעולם מדברים בכללימי הספירה, הם מדברים רק מהספירה של אותו יום,ומי שהזאת מבין יכול לשמע ולידע זאת; אם יטה אוזנו היטב לספריהם דבריהם, ישמע מהם מדברים רק מהספירה של אותו יום (שם סי' קפב).

ג מ"ט ימי הספירה הם בוגד מ"ט שערי תשובה, שהם בוגד מ"ט אוזיות שבשימות השבטים, שעליידי אלו האוזיות והשערים אלו צריכין לשוב בתשובה אליו יתברך. ושבועות הוא בחינת שער החמשים, שהזאת בחינת התשובה, מה שהוא יתברך צריך לשוב בתשובה בכיוול, דהיינו שישוב אלינו ברחמים. וכל אלו השערים זוכין להגיע אליהן ולפתחן עליידי אמירת תהילים (עין תשובה, אותן לב). עליכן צריכין לזרהר ביותר במ"ט ימי הספירה לומר תהילים בכוונה, כדי לזכות עליידי תהילים לכל שערי תשובה ה"ל, שהם בוגד ימי הספירה, שבهم אלו צריכים לתר מזחמתנו ולשוב אליו יתברך, כדי שהזאת יתברך ישוב אלינו בשבועות ה"ל (לקו"ת סי' עג).

ספר ספורי בעשנות חייה:

וחלו מזה לזה; ממושל למושל גבוה ממנה, עד שבאו לפניו המיגיסטר ה"ל ושם, לפניו בית המיגיסטר, עוזדים אנשי חיל,

(הִנֵּוּ וְאָכֹן), וַהֲזִידְיוֹ לְהַמִּינִּיסְטֶר, שֶׁאִישׁ אֶחָד צָרִיךְ אֵלֵי, וְצֹהָב
שִׁיכְנָם וּבָא אֶזְהָר הַחֲכָם לְפָנֵי הַמִּינִּיסְטֶר, וַתִּכְפֵּה בְּבוֹאָו הַכִּירֹ
הַמִּינִּיסְטֶר שֶׁזֶהוּ הַחֲכָם חֲבָרוֹ בָּגְיָל, וַחֲכָם לֹא הַכִּירֹ מְחֻמָּת
שְׁהִיא בְּגָדְלָה בָּזֶז וַתִּכְפֵּה הַתְּחִילָה הַמִּינִּיסְטֶר וַדָּבָר אֵלֵי: רָאָה
תִּמְיוֹתִי לִמְהַ שְׁהַבִּיא אֶזְתִּי, לְגָדְלָה בָּזֶז, וְאֶל מָה חֲכָמָתָךְ הַבִּיאָה
אֶזְתִּךְ?.

עֲגַת הָחֶם וְאָמֵר: מַאֲחָר שָׁאַתָּה הוּא חֶבְרִי הָתָם, מִזָּה גְּסֶפֶר
אַחֲרִיכֶךָ; לֹעֲת עַתָּה תָּנוּ לִי מִשְׁפָט עַל שְׁהָבוֹ אֶזְתִּי, שְׁאַלּוּ: לְמֹה?
הַשִּׁיבוֹ: בְּשִׁבְיָל שְׁדַבְּרָתִי עַל הַבָּעֵל-שָׁם, שְׁהָוָא שְׁקָר וּמְרֻמָּה
גְּדוֹלָה עֲגַת הָתָם הַמִּינִּיסְטָר וְאָמֵר: עַדְיוֹן אַתָּה אֹזֵז בְּחִכְמֹות
שְׁלָה? רָאָה: אַתָּה אָמַרְתָּ שְׁאַתָּה יִכּוֹל לְבוֹא עַל שְׁלִי בָּקָל, וְאָנִי לֹא
אָוָבָל לְבוֹא עַל שְׁלָה; רָאָה, שְׁאָנִי כְּבָר בָּאתִי עַל שְׁלָה כְּגַ"ל, וְאַתָּה
עַדְיוֹן לֹא בָּאת עַל שְׁלִי, וְאָנִי רֹאָה, שְׂזָה קְשָׁה יוֹתָר, שְׁאַתָּה תָּבוֹא
עַל תִּמְיוֹת שְׁלִי וְאַפְ-עַל-פִּיכְבָּן, מִחְמָת שְׁהִיה מִפְּנֵיךְ בָּזְמַכְרָר
בְּגַדְלָתוֹ, צְזָה לְתַתָּה לוֹ בְּגַדִּים לְהַלְבִּישׁוֹ, וּבְקַשׁוֹ שְׁיָאָבָל עַמּוֹ.

בשעת אכילהם התחילה לדבר ייחד התחילה החכם להזכיר לו דעתו הgap, שאין מלך כלל גער בו התרם המיניסטר: הלא אני בעצמי ראיתי את המלך! השיב לו החכם בשחוק: אתה יודע בעצמך, שזו היה המלך? אתה מכיר אותו ואת אביו ואת זקנו שהיו מלכים? מאין אתה יודע שזו מלך? אנשים הגידו לך שזו מלך, ורמו אותה בשקר וחירה להתרם מaad על דבר המלך.
על שהוא כופר במלך.

סְרִירַתְּלָמָנָה:

(ג) הניתן ט' כברות חמץ ומצא י' צריך לבדוק אחר כל הטענו וכן אם הניתן עשרה ומצא ט' צריך לבדוק אחר כל הטענו שאנו אומרים

מה שהניח נטול ואלו אחרים הם וייש אומרים הנימ מילוי בקשרים יחד אבל אם איןם קשרים יחד א"צ לבדוק אלא אחר אחד: (ל)
הניח חמץ בזיות זו ומצאו בזיות אחרת צריך לחזור ולבדוק:

סימן תם (ה) נזכיר שהפקיד חמוץ אצל ישראל אם הוא חייב באחריותו מגניבתו ובאיידת בין שהוא בביתו לבין שהוא בכל מקום ברשותו חייב לבعرو: הגה ואפילו חזר והפקידו ביד נזכיר אחר (הגהת אלף פ"ק דפסחים ב) וייש אומרים שאפילו אינו עליון אלא שומר חכם שלא שודע שהנכרי אלם ויכפהו לשלם אם חייב באחריותו בדיון אלא שחייב בפשיעתו חייב לבعرو ואפילו אם אינו יאביד חייב לבعرو וייש חולקים: (ב) ואם אינו חייב באחריותו אינו חייב לבعرو אףיו אם כבוש תחת ידו כגון שהוא גר תושב ושורי עמו בחצר וצריך לעשות לפניו מהיצח גבוח י' טפחים כדי שלא ישכח ויאבלנו: הגה ונזכיר שהניח חמץ בבית ישראל ללא רשותו כופה עליו kali (ריב"ש סימן ת"א) ודוקא ביו"ט אבל אם הוא קודם יו"ט צריך לעשות מהיצח (עיין לעיל סימן תמי"ז סעיף א'): (ג) נזכיר שנכנם בבית ישראל וחמצו בידו אינו זוקק להוציאו אע"פ שהישראל רואה חמץ של נזכיר אינו בכך כלום אבל אסור להעלותו עמו על השלחן ואפילו בהפסק מפה: (ל) ישראל שהפקיד חמוץ אצל ישראל חבריו או אצל הנכרי אע"פ שקבל עליו הפקד אחריות עבר עליו (א) המפקיד:

סימן תמא (ה) נזכיר שהלהוה לישראל על חמוץ ומשכנו בידו ואמר ליה מעבשו יהא שלך אם לא אפרע לך זמן פלוני והגיע הזמן ולא פרעו מותר אףיו לא הגיע הזמן שקבע עד אחר הפסח דמשה הגיע הזמן ולא פרעו נקנה לו למפרע והוא ליה חמוץ של נכרי: (ב) ישראל שהלהוה לנכרי על חמוץ אם

משכנו בידו ואמר ליה מעכשו והגיע הזמן אפילו אחר הפה ולא פרעו אפילו אין אחריותו עליו אמור משום דקני ליה למפרע אבל אם לא אמר ליה מעכשו ואין אחריותו עליו מותר:

סימן תמב (א) תערובת חמץ עוברים עליו משום בל יראה
ובל ימצא כגון המוריים וכותח הבבלי ושכר המדי
וכל כיוצא באלו מדברים הנאכלים אבל דבר שיש בו תערובת
חמצז ואינו ראוי לאכילה מותר לקיימו בפמ"ח כגון עירבת
העבדניין שנתן לתוכה קמח ועורות אפילו נתנו שעה אחת קודם
זמן הביעור ה"ז מותר לקיימו ואם לא נתן העורות וגatan הקמח
קודם ג' ימים לשעת הביעור מותר לקיימו שהרי נפסד והבאיש
תוד שלשה ימים חייב לבער וכן הקילור והרטיה והאספלנית
והתריאק"ה שננתן לתוכו חמץ מותר לקיימן בפמ"ח שהרי נפסד
צורת החמצז: (ב) הפת עצמה שעיפשה ונפלה מלאכול הכלב
ומלוגמא שנפרחה אינו חייב לבער: (ג) בגדים שכבמו אותם
בחלב חטה וכן נירות שדבקו אותם בחמצז וכל כיוצא בזה מותר
לקיימן בפמ"ח שאין צורת החמצז עומדת: הגה ולכ"ן מותר לדבק
נירות בחלוון תוד שלשים לפמ"ח ויש מהמירין אם נראה מבחויז (ת"ד סימן
ק"י ופסקיו סימן קמ"ט ומהר"ז): (ד) דבר שנתערכ בז חמץ ואינו מאכל
אדם כלל או שאינו מאכל כל אדם כגון התריאק"ה וכיוצא בו
אע"פ שモתר לקיימו אסור לאכלו עד אחר הפמ"ח ואע"פ שאין בו
מן החמצז אלא כל שהוא הרי זה אסור לאכלו: הגה ולקמן סימן תמ"ז
סעיף ד' בהגה"ה יתבאר דיש חולקים ומתרירים אם נתבטל קודם הפמ"ח והכי
קיימת לנו:

סְרִירָה לְקֹדֶשׁ הַזָּמָן

תתשעה: וְתִזְכֶּנָּי בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּים לְהַתֹּודֹת בְּכָל יוֹם וַיּוֹם וּבְפָרֶט

זְקָנָתְךָ וְכָא יַעֲבֹר

סְמוֹךְ לְמִתְתַּתִּי אָזֶבֶה לְהַתְּעוֹדֹת לְפִנֵּיךְ בְּפֶה מְלָא בְּכָל מִינִי וְדוֹיִים
בְּאֶמֶת וּבְלֵב שְׁלִים, בְּלֵב נְשָׁבֵר וְגַדְבָּה וּבְבִכְיָה רְבָה וְעַצּוֹמָה, בְּאֶפְןָ
שְׁאָזֶבֶה לְעֹזֶר רְחַמְמִיךְ הָרְבִים וְהָאֶמֶתִים עַלִי, שְׂתַמְחוֹל וְתַסְלָח
וְתַכְפֵּר לִי אֶת כָּל חַטָּאי וְעֻזּוֹנוֹתִי וּפְשָׁעִי שְׁחַטָּאתִי וּשְׁעֹוִיתִי
וּשְׁפְשַׁעַתִי לְפִנֵּיךְ מִתְחָלָה וְעַד סֻופָּה, בְּגַלְגָול זוּה וּבְגַלְגָולִים אֶחָדִים
וְלֹא יְהִי נְשָׁאָר מֵהֶם שָׁוֹם רְשֵׁם וּזְכָר בְּלָל, רַק כָּל הַעֲזָנוֹת יְתַהְפְכוּ
לְזָכִיות, וְתַהְיָה מִתְתַתִּי בְּפִרְחָה עַל כָּל עֻזּוֹנוֹתִי וְתַהְיָה יִצְיָאתִי מִן
הַעוֹלָם כְּבִיאָתִי לְעוֹלָם בְּלֵי חַטָּא וּפְגָם בְּלֵל וְאָזֶבֶה לְהִיוֹת קִים וְחַזָּק
בְּאֶמוֹגַתָּה הַקְדּוֹשָׁה תְּמִיד לְעוֹלָם וְעַד וְאָזֶבֶה לְקַבֵּל עַל מִלְכּוֹת
שְׁמִים שְׁלִמָה קָדָם יִצְיָאת גְּשָׁמָתִי לְקַרְוֹת אָז קְרִיאָת שְׁמָע בְּפֶה
מְלָא בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה גְּדוֹלָה, בְּאֶמֶת וּבְאֶמוֹגָה שְׁלִמָה, בְּשְׁמָחָה
וְחִדּוֹה רְבָה וְעַצּוֹמָה, וְלִדְבָר הַרְבָּה דָבּוּרִי אֶמוֹגָה הַקְדּוֹשָׁה לוֹמֵר
בְּפֶה מְלָא שְׁאָנִי מְאָמִין בְּה' אֱלֹקִינוּ וְאֱלֹקִי אֲבוֹתֵינוּ וּבְכָל
הַצְדִיקִים הָאֶמֶתִים שְׁהִיוּ מִימּוֹת עוֹלָם עַד הַגָּה וּבְתוֹרָתָה הַקְדּוֹשָׁה
אֲשֶׁר נִתְתַת לָנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדָךְ בְּכִתְבָה וּבַעַל פֶה וְלֹהָאָרִיךְ
בְּדָבּוּרִי אֶמֶת וְאֶמוֹגָה בְּלֵב שְׁלִם, עַד שְׂתַצָא גְּשָׁמָתִי מִתּוֹךְ דָבּוּרִי
אֶמוֹגָה הַקְדּוֹשָׁה, וְתַכְלֵל נְפָשִׁי וּרְזֶחִי וּגְשָׁמָתִי מִיד בְּתוֹךְ הָאֶמוֹגָה
הַקְדּוֹשָׁה וְתַעַלְהָ וְתַרְאָה בְּאוֹר פִנֵּיךְ וְתַהְיָה נְפָשִׁי צְרוּרָה בְּצִרּוֹר
הַחַיִים אֶת ה' אֱלֹקִי בְּתוֹךְ כָּל נְפָשׁוֹת הַצְדִיקִים הַקְדּוֹשִׁים שֶׁל בְּגַיִ
יִשְׂרָאֵל עַמְךָ וְאָזֶבֶה "לְחִזּוֹת בְּגַעַם ה' וְלִבְקָר בְּהַיְכָלוֹ":

תַשְׁעַב: רְבּוֹנוֹ שֶׁל עַזְלָם רְבּוֹנוֹ שֶׁל עַזְלָם רְחִם עַלִי לְמַעַן שְׁמָה,
מְלָא רְחַמִים יוֹדֵעַ תַּעֲלוֹמוֹת, אַתָּה יוֹדֵעַ כָּל מָה שְׁעַבָּר עַלִי וּכָל מָה
שְׁעַבָּרְתָּי וּפְגַמְתָּי גָּגָדָה עַד הַגָּה, אָבָל חַסְדָךְ גָּדוֹל עַלִי, וְעַדְיַן אַתָּה
מִתְחִיה אָתָי, וְאַתָּה מִחְזָקָנִי בְּרְחַמְמִיךְ עַדְיַן לְחַפֵשׁ וּלְבַקֵשׁ פָּלָטָה,
לְפָלָט וּלְמַלְט נְפָשִׁי מִמֶּה שְׁאָנִי צְרִיךְ לְהַגְצָל וּלְהַמְלָט אֲדוֹן יְחִיד

זֶקְןָ נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

גִּתְרָפֶל אַנְטָרְפֶר פְּזָהָרְפֶזֶט אַצְּעָל "אַנְטָרְפֶר" מִקְזָה שְׂדָק אַחֲרָטְרִי רְבָבָע אַחֲרָתְרִי לְפָלְלִי →
"חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹרְעִי הַוּצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִירִי תִּיקְוָן הַמִּידָות →

מְלָא רְחַמִּים פֹּזֶה וְמִצְיל גּוֹאֵל חַזְקָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל, רְחַם עַלְיִוְתְּךָ וְמִתְהַרְתָּרְלָה
לְגַאֲלָנִי גַּאֲלָה שְׁלָמָה מִתְהַרְתָּה לְמַעַן שְׁמַד מִכְלָל הַתְּאֻוֹת רְעוֹת
וְהַרְחֹזְרִים רְעוֹת וְמִכְלָל הַחַטָּאִים וְהַפְּגָמִים שְׁחַרְגְּלָתִי בְּהַם אֹוי לִי וַיַּיְלִי,
אֹוי לִי וַיַּיְלִי, אֹוי אֹוי וְאָבּוֹי, אֹוי אֹוי אַגְּנִי יוֹדָעַ בְּלָל מַה לִדְבָּר,
וְאַיְדָה לְבָקֵשׁ עַצְחָה וְתַחְבּוֹלָה בְּיוֹן מִצְוָלָה וְאַיְזָן מִעַמְדָה בְּזֹה, בְּבָלְבָול
בְּזֹה, בְּרִגְיּוֹלָה לֹא טֹבִים בְּאַלְהָה בְּרִפְיוֹן יְדִים בְּזֹה, בְּקָשִׁוֹת עַרְפָּה
בְּזֹה אָבָל אָפָל עַל פִּי כֵּן אַגְּנִי רֹאָה עַדְיוֹן חַסְדִּיךְ הַרְבִּים וְרְחַמְּמִיד
הַעֲצֹוּמִים עַלְיִוְתְּךָ בְּלִי שְׁעֹורָה, חַסְדִּים אֲמַתִּים וְגַצְחִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
כִּי חַסְדָּךְ גָּדוֹל עַלְיִוְתְּךָ, וְהַצְלָתָנִפְשִׁי מִשְׁאָזְלָתְתִּיהְ "חַסְדָּךְ גָּדוֹל עַלְיִוְתְּךָ
מִאַד מִאַד עַד אַיְזָן חַקָּר וְאַיְזָן מִסְפָּר, "אִם אָמְרָתִי מְטָה רְגָלִי חַסְדָּךְ
הַיְסָעָדָנִי בְּרַב שְׁרָעָפִי בְּקָרְבִּי, תְּגַחְזֹמִיךְ יְשַׁעַעַשְׁעוֹ נִפְשִׁי" עַל כֵּן
עַדְיוֹן עַל מִשְׁמָרָתִי אֶעֱמָד, לְשַׁטְחָה אַלְיִיךְ כְּפִי עַד שְׁתַחְגָּנִי וְתַרְחָם
עַלְיִוְתְּךָ וְתוֹשִׁיעָנִי יְשֻׁעָה שְׁלָמָה בְּאַמְתָה וְתַשְׁלִיחָה בְּלִבִּי עַצּוֹת שְׁלָמוֹת
אֲמַתִּוֹת בְּכָל יוֹם וּבְכָל עַת וּבְכָל שָׁעָה, בְּאַפְנוֹ שְׁאַזְבָּה מִעַתָּה עַל
כָּל פָּנִים לְתַשּׁוּבָה שְׁלָמָה בְּאַמְתָה, לְסֹור מִרְעָה וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב
בְּעִינִיךְ תִּמְיד, עַד שְׁאַזְבָּה בְּרְחַמְּמִיד לְהִיּוֹת בְּכָל יְרָאִיךְ וְתִמְיִמְיד
הַזּוּבִים לְרַב טּוֹב הַצְפּוֹן וְגַנוֹּז אַשְׁר אַתָּה נֹתֵן לָהֶם רִשׁוֹת לְחַפְשָׁה
וְלְבָקֵשׁ בְּגַנְזִיא דְמִלְכָא אֲשֶׁרְיִ חַלְקָם וְאַזְבָּה שְׁיִחְיָה נְעַשְׂין גְּרוֹת
קְדוֹשָׁות מִכְלָל הַמְּצֹוֹת שְׁאַתָּה מִזְבָּנִי לְעַשׂוֹת בְּחִיִּים וְאַצְלָל אַלְוָה
הַפְּרוֹת הַקְּדוֹשָׁות שֶׁל הַמְּצֹוֹת אַזְבָּה בְּעַת מִיתָּתִי לְחַפְשָׁה וְלְבָקֵשׁ
בְּגַנְזִיא דְמִלְכָא, וְלֹא אִיעּוֹל בְּכֶפְוָפָא קְמָד:

תַּתְשַׁעַג: מְלָא רְחַמִּים הַקְּשִׁיתִי לְשָׁאֵל, אָבָל מִמֶּה לֹא יִקְשַׁה וְלֹא
יִפְּלָא כָּל דָּבָר וְאַגְּנִי מִאַמְּנִין בְּגַפְלָאָוֹתִיךְ הַעֲצֹוּמִים וּבְטוּבּוֹתִיךְ
הַגּוֹרָאִים וּבְחַסְדִּיךְ הַרְבִּים וְרְחַמְּמִיד הַגְּדוֹלִים שְׁעַדְיוֹן יִשְׁגַּם גַּם לִי תְּקוֹהָ
לְזִכּוֹת לְכָל זֶה בְּכָחָ וְזִכּוֹת הַצְדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים הַאֲמַתִּים הַגּוֹרָאִים

סִדְרַ חַלְמֹוד לֵיָם ב' סִזְוָן

והגשוגבים אשר בהם אנו גשוגים תמיד, וב└עדים אין לנו שום
פתחון פה לבקש אותה אפלו על דבר קטן שבקטנים אבל בכם
הגדור אנו גשוגים לחולות ולבקש פגיה על כל הגדולות והטבות
שבכל העולמות, כי כהן וזכותם מספיק גם עלי ועל כל ישראל
לזבות אותה לכל טוב אמיתי ונכחי עזרני למן שמה, חזישעניבי
למן חסך "פרשתי ידי אליך נפשי הארץ עיפה לך סלה":

תתשעך: חַמְלָא עַלִּי מְלָא רְחַמִּים וְעֹזֶרֶגֶי וְהוֹשְׁיעֲגֵי לְדִילָג וְלִקְפִץ עַל
כָּל הַבְּלִי עֹזֶלֶם הַזֶּה וְלַהֲתִקְרֵב אֶלְיךָ בְּאַמְתָה וּבְתִמְיָם לְעוֹלָמִי עד
וְלִגְצָח גְּצָחִים, וַיַּקְרִים בֵּין מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "כִּי הַצְלָתָה נִפְשֵׁי מִמְּוֹת
הַלְאָ רְגֵלִי מִדְחֵי לְהַתְהַלֵּךְ לְפָנֵי אֱלֹקִים בְּאוֹר הַחַיִים" וּגְאָמֵר: "שׂוּבֵי
נִפְשֵׁי לְמִנוּחַיְכִי כִּי ה' גַּמְלָא עַלְיכִי, כִּי חַלְצָתָה נִפְשֵׁי מִמְּוֹת אֲתָת עִינִי
מִן דָּמָעה אֲתָת רְגֵלִי מִדְחֵי, אֲתָתְהַלֵּךְ לְפָנֵי ה' בָּאָרֶצֶת הַחַיִים
תֹּזְדִּיעֲגֵי אָרֶחָתְחַיִם שְׁבָע שְׁמָחוֹת אֲתָת פְּגִיָּה, גְּעִימֹת בִּימִינֶךָ גְּצָח"
אמַן וְאָמַן: